

8. Защото сиромасы-тъ всякога имате съсъ себе си, а мене всякога нѣмате.

9. И разумѣхъ голѣмо множество отъ Иудей-тъ че е тамо; и дойдохъ не токо за Исуса, но да видятъ и Лазаря, когото въскрѣси отъ мъртвы-тъ.

10. А първосвященници-тъ ся наговорихъ да убіѣхъ и Лазаря :

11. Защото мнозина отъ Иудей-тъ за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Исуса.

12. На утрѣшній-тъ день народъ много, който бѣше дошелъ на празникъ-тъ, като чухъ че иде Исусъ въ Иерусалимъ,

13. Зѣхъ вѣйки финиковы, та излѣзохъ да го посрѣщнѣтъ, и выкахъ; Осанна, благословенъ който иде въ име-то Господне, Царь Израилевъ.

14. А Исусъ намѣри осле, и възсѣднѣ на него, *споредъ* както е писано :

15. Не бой ся, дѣще Сионова; ето, твой-тъ Царь иде възсѣднѣнъ на ждрѣбе ослично.

16. Но това ученици-тъ му испървомъ не проумѣхъ, а когато ся прослави Исусъ, тогазы си наумихъ че това бѣ за него писано, и това му сторихъ.

17. А народъ-тъ който бѣше съ него, когато повыка Лазаря отъ гробъ-тъ и го въскрѣси отъ мъртвы-тъ, свидѣтелствуваше.

18. За това го и посрѣщнѣ народъ-тъ, защото чухъ че сторилъ това чудо.

19. А Фарисеи-тъ рекохъ помежду си: Видите ли че нищо не ползувате? Ето, свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него.

20. И между тѣзи, който възлѣзувахъ да ся поклонятъ въ празникъ-тъ, имаше и нѣкои Еллини.

21. И тѣ дойдохъ при Филиппа, който бѣ отъ Внесайдъ Галилейскъ, и молихъ му ся и казувахъ: Господине, искамы да видимъ Исуса.

22. Идува Филиппъ и казува на Андрея; Андрей пакъ и Филиппъ казуватъ на Исуса.